

Ohlédnutí za 10 ročníky turistických pochodů

pivnice
U
skoby

Sbor pro záchranu
hradu Lanšperka

Hledání Stromoucha a Skobácké putování

Ohlédnutí za 10 ročníky turistických pochodů Hledání Stromoucha a Skobácké putování. Vydal Sbor pro záchranu hradu Lanšperka, občanské sdružení v březnu 2010.

Texty bez uvedení autora: Libor Kubišta, fotografie a obrázky z archívu Sboru.

Informace: www.lansperk-sbor.cz

E-mail: pochody.lansperk@seznam.cz, cyklo.lansperk@seznam.cz

Dřevěný Stromouch bývá na kontrolách na Lanšperku

Obsah

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka - divize pochody

Pořadatelé

Účast turistů na našich pochodech

Cykloakce Lanšperským panstvím

Perníčky

Co vše se během 10 let podařilo (i nepodařilo)

Výběr z Pochodnické poesie

Z knihy pochval a přání

Pohádka o Stromouchovi

Pivnice U Skoby

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka je občanské sdružení, které vzniklo koncem roku 1992. Navazuje na svého stejnojmenného předchůdce, který působil v období okolo 2. světové války a hlásí se k jeho odkazu.

Prvořadým cílem Sboru je záchrana lanšperského hradu jako jedinečné historické a kulturní památky a dále jeho důstojné a účelné využití. Sbor se snaží iniciovat a všemožně podporovat konzervační práce v areálu lanšperského hradu, které mají za cíl zpomalit či zastavit další chátrání. Cílem není vrátit hradu svou původní podobu ani alespoň částečná dostavba (přesná původní podoba hradu není známa). Ve spolupráci s vlastníkem hradu, obcí Dolní Dobrouč, orgány státní správy v oblasti památkové péče a dalšími organizacemi se podařilo zakonzervovat obvodovou hradbu a v současné době probíhají záchranné práce ve sklepních prostorách bývalého hradního paláce. V rámci možností členové Sboru provádí i přímo práce na hradě a zabezpečují běžnou údržbu (sekání trávy).

Nedílnou součástí činnosti sboru je jeho propagační a osvětová činnost. Sbor vydal několik publikací, vydává časopis Sborové listy, pořádá výstavy a koncerty spojené s propagací hradu, historie a regionu. Do této oblasti spadá i organizování turistických pochodů.

Hrad Lanšperk - pohled na vyhlídkovou plošinu a „okno“

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka - Divize pochody

V činnosti Sboru pro záchranu hradu Lanšperka již má pořádání turistických pochodů své pevné místo. Vedle své hlavní činnosti (záchrana lanšperského hradu) jsou turistické akce chápány mimo jiné jako vhodná forma propagace Sboru. Před nějakým časem došlo v našem občanském sdružení k rozdělení odpovědností za jednotlivé činnosti Sboru mezi své členy a skupina lidí, kteří se zabývají organizací pochodů si - nejprve žertem - začala říkat Sbor pro záchranu hradu

Lanšperka - Divize pochody. Toto označení se ujalo, používáme jej dodnes a dokonce jsme vyrobili i razítko.

Sbor se začal podílet na organizaci turistických pochodů záhy po svém založení v roce 1992. K začlenění pochodů do svých aktivit přispělo i to, že někteří členové Sboru se podíleli na pochodech Hledání Brontosaura a Setkání v lesích, které se kdysi konaly pod hlavičkou Gymnasia Ústí nad Orlicí a jejichž duchovním otcem byl Josef Krátký - Čert. S ukončením činnosti SSM na začátku 90.let mizí i účast Gymnasia na organizaci pochodů a několik ročníků se uskutečnilo jen díky Čertovi. V roce 1993 se do organizace zapojil i Sbor pro záchranu hradu Lanšperka. Pochody pak opět dostaly standardní úroveň, protože díky kapacitě Sboru mohly být obsazeny kontroly, vypracovány trasy, mapky apod. Po určitém hledání se také ustálilo místo konání pochodů díky skvělému přístupu majitele Pivnice U Skoby, p. Švestky.

Koncem devadesátých let se objevily neřešitelné rozpory mezi organizátory - Čertem a Sbořem. Proto v roce 2000 Sbor spolupráci s Čertem ukončil a založil tradici nových turistických akcí - jarního Hledání Stromoucha a zimního Skobáckého putování. Spoluorganizátorem těchto pochodů se stala Pivnice U Skoby.

Se vznikem nových pochodů jsme se postupně snažili vtisknout našim turistickým akcím specifický charakter, který by je více přiblížil hlavnímu poslání Sboru. Tato snaha se vtělila do hesla „putovat a poznávat“, kdy turistiku nechápeme pouze jako druh fyzické aktivity. Putování po naší vlasti nám také totiž odhaluje krásu přírody, je to možnost poznat zajímavá místa a také nás vybízí dozvědět se o nich něco (například o historii). Jak konkrétně tuto svou vizi uskutečňujeme? Mapky s trasami jsme doplnili informacemi o místech, kterými se prochází. Pro účely pochodů vydáváme zvláštní číslo

občasníku Sborové listy, kde informujeme o činnosti Sboru a dalších zájmovostech v okolí. Pochody se také snažíme zpestřovat výstavkami na místě startu (historie pochodů, činnost Sboru).

Zároveň si uvědomujeme, že naše akce získaly pověst „rodinných“ pochodů. Účastníci a organizátoři totiž tvoří jednu velkou rodinu, která se dvakrát ročně sejde, aby si všichni popovídali, co je nového. Na našich akcích se vzájemně potkává celá řada známých, přičemž je možnost si na startu i v cíli, nebo na některé z kontrol posedět u čaje či pívka. K této pohodě se snažíme přispět i tradičními zdobenými perníčky. Neustále se také snažíme vymýšlet novinky, kterými pochody zpestřit - úspěch měla Pochodnická poesie (sborník básniček, které napsali samotní účastníci pochodu), nejnověji jsme pak vydali turistické vizitky. Naší ambicí není pořádat masové akce a pyšnit se tisícovkami účastníků. Rodinná atmosféra by se pak vytratila, místo pohody by se objevila tlačence, dav a shon a koneckonců by to ani s naší organizátorskou kapacitou to nebylo zvládnutelné. Pivnice U Skoby jako místo startu a cíle by také takový nápor nezvládla.

A jak je to s finanční stránkou našich pochodů? Protože jsou turistické akce pořádány pod hlavičkou Sboru pro záchranu hradu Lanšperka, vstupují kompletně do jeho účetnictví a veškeré příjmy a výdaje jsou přesně evidovány a kontrolovány dozorčí radou Sboru. Startovné, které vybíráme, zhruba pokrývá veškeré související náklady spojené s organizací. Největšími výdajovými

položkami jsou tisk účastenských listů a pohledů – ty necháváme vytisknout zhruba jednou za tři roky a v mezidobí si vždy nastřádáme na další edici. Dále nakupujeme drobné občerstvení na kontroly pro účastníky delších tras (tatranky, čaj), něco stojí papír na tisk Sborových listů a další drobný kancelářský materiál. Občas pořídíme nové razítko nebo samolepky. Poslední dobou, s nárůstem počtu účastníků, jsou naše akce z ekonomického pohledu mírně ziskové a tak část prostředků můžeme použít na činnost Sboru a opravy na hradě.

Organizátoři pochod připravují ve svém volném čase bez jakékoli finanční či jiné odměny.

Darem od p. Biedermanové bývají perníčky. Pivnice U Skoby poskytuje pro turisty plechovku piva a také nechává vylepovat plakáty.

I když Sbor získává finanční dary od sponzorů pro svou hlavní činnost, na organizování pochodů nejsou využity.

Kontrola na Zhořském kopci (Skobácké putování 2008)

Pořadatelé

Někteří nás znáte, mnozí vídáte. Tak abychom se představili:

Eva Biedermanová (učitelka ZŠ v Chocni) je většinou na startu. Stará se o mailovou schránku, rozesílá pozvánky a odpovídá na dotazy. Společně s L.Kubištou se podílí na přípravě pochodů, propagaci, vymýšlí novinky.

Libor Kubišta (ekonom v Praze) se vyskytuje převážně na kontrolách. Kromě toho navrhuje trasy, tiskne Sborové listy, připravuje pohledy a účastenské listy. Podílí se na propagaci.

Eva Vaňková (advokátka ve Vysokém Mýtě) bývá na startu i na kontrolách. Pomáhá s propagací pochodů a podílí se na organizaci.

Diplomy vypisuje a na startu pomáhá **Gunar Kunzel**. Dále se na kontrolách můžete potkat s **Pepou Jílkem** a **Marií Grombířovou**.

Dalšímu organizátoru, **Pivnici U Skoby** je věnována samostatná kapitola.

Zvláštní poděkování za pečení a zdobení perníčků si zaslouží paní **Marie Biedermanová** a **Hana Jeřábková**, občas s perníčky pomůže i p. **Věra Kubištová**

Chtěli bychom poděkovat také mnohým dalším, díky kterým se pochody mohou uskutečnit. Například na Chatě Andrlův chlum a v hospodě Na Podhradí na Lanšperku bývají kontroly, Anetka Biedermanová se na jaře převtělí do Stromoucha.

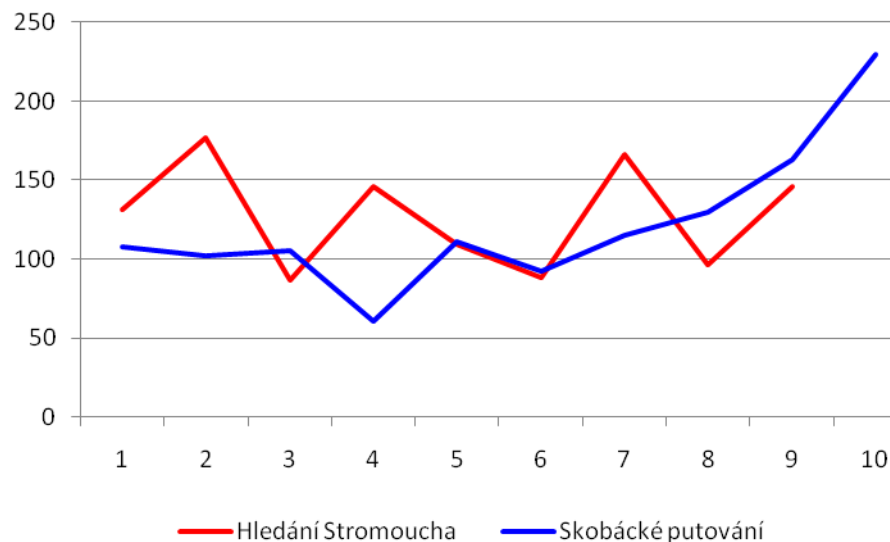
Zleva: Eva Vaňková, Libor Kubišta, Gunar Kunzel, Eva Biedermanová

Účast turistů na našich pochodech

Naše akce nepatří k těm masovým a ani se nesnažíme o to usilovat. Počet účastníků našich pochodů se pohybuje okolo 100 až 150. Účast závisí i na počasí, to ale není dominantním faktorem – turisté počítají s tím, že začátkem března i prosince bývá bláto, může pršet nebo na cestách leží i snůh.

Počet účastníků našich akcí ukazuje i graf na této stránce. Na jarní pochod (Hledání Stromoucha) přichází více turistů než na Skobácké putování. U obou akcí je také vidět, že účast postupně narůstá, i když tento trend není u Hledání Stromoucha tak patrný. Strmý nárůst u posledního ročníku Skobáckého putování je dán vydáním populárních turistických vizitek. (Podobný vrchol můžeme čekat i u desátého ročníku Hledání Stromoucha, pro který jsou turistické vizitky také připraveny). Uvidíme, zda se počet pochodníků v dalších letech vrátí opět pod dvoustovkovou hranici, věříme ale, že k nám budou mnozí z nově přibývajících přijíždět pravidelně.

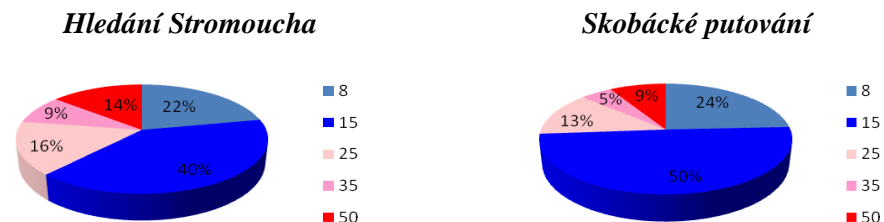
Počet účastníků na turistických akcích:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009
Hledání Stromoucha	-	131	177	87	146	109	88	166	96	146
Skobácké putování	108	102	105	61	111	92	115	128	163	230

Další zajímavé grafy ukazují průměrnou strukturu účastníků podle tras, na které se přihlásili. U obou pochodů převažují turisté, vydávající se na kratší trasy (8 a 15 km). Na Skobáckém putování jsou tyto kratší trasy zastoupeny více a to pravděpodobně kvůli méně příznivému počasí i kratšímu dni, kdy se stmívá už před pátou hodinou. Svou úlohu zde asi hraje i předvánoční nálada.

Na jaké trasy se turisté vydávají ?

Cykloakce Lanšperským panstvím

Námi pořádané turistické pochody se konají v termínech, kdy počasí cyklistice nepřeje, proto jsou všechny trasy pěší. Někdy jsme už ale uvažovali, jak kola do našich aktivit propašovat. Padlo tak rozhodnutí uspořádat někdy v létě samostatnou cyklistickou akci, kterou jsme nazvali Lanšperským panstvím. A protože jsme chtěli zkusit něco nového, rozhodli jsme se pro cykloorientační soutěž týmů, která svým charakterem leží někde mezi cyklomaratonem na horských kolech a klasickými „cyklopochoďmi“. Je určena pro horská nebo treková kola a soutěžící se pohybují po silnicích i polních a lesních cestách. Přesné označení je „scorelauf“ a převedeno do běžné mluvy znamená asi toto: Dvoučlenné týmy se snaží během omezeného času (u nás 6 hodin) projet co nejvíce kontrolních bodů, které mají vyznačeny v mapě, přičemž dvojice musí jet vždy spolu a nesmí se rozdělit. Těchto kontrol je 25 a jsou po okolí poskládány tak, aby ani to nejlepší družstvo nestihlo projet všechny. Je jen na soutěžících, v jakém pořadí kontroly projedou a které „obětují“. Záleží tedy nejen na fyzické kondici, ale i na strategii, schopnosti orientovat se v mapě a fantazii.

Je těžké popsat atmosféru této soutěže pro toho, kdo ji nezažil. Určený čas 6 hodin se ukáže ztraceně krátký a to tím více, čím se blíží jeho konec. Ač si spousta týmů řekne, že pojede „na pohodu“, že si udělají výlet, stejně to většinou skončí ostrým tempem a snahou „ještě tuhle kontrolu stihnout, když je

tak blízko“. Nechybí ani napětí, když se dvojice musí shodnout, na jakou kontrolu dále zaměřit. Týmy jsou často tvořeny partnerskými dvojicemi a v cíli tak občas s úsměvem líčí, že to při dohadování o další trase vypadalo na rozvod.

Účast na cykloakci Lanšperským panstvím

Rok	2007	2008	2009
Ročník	nultý	první	druhý
Počet týmů *)	3+1	3+2	7+7
Počet účastníků	24	45	57

*) Rytířské klání + Pážecí hrátky

Poprvé jsme cyklosoutěž Lanšperským panstvím uspořádali v roce 2007 jako nultý ročník. Připravili jsme tři kategorie: Rytířské klání je název ostré soutěže dvojic. Pážecí hrátky jsou méně náročná forma pro jednotlivce i týmy do 5 účastníků, kteří si na ostrou soutěž netroufají, nebo si ji chtějí jen v pohodovém tempu zkusit. Konečně poslední kategorie, Kavalířská cesta je pak klasickým cyklopochoodem s připravenými pevnými trasami 30,60 a 90 km po silnici.

První dva ročníky byly poznamenány nízkou účastí, skutečně soutěžit se díky dostatečnému množství týmů začalo ve druhém ročníku. Věříme, že si i Lanšperské panství najde své příznivce a stálé místo v kalendáři našich akcí a vhodně tak doplní dva turistické pochody.

Příprava týmu na Lanšperským Panstvím 2009. Start a cíl je v loděnici „Cakle“

Perníčky

Tradiční odměnou pro pochodníky jsou zdobené perníčky, které pro nás pečela členka Sboru p. Marie Biedermanová a společně jich s p. Hanou Jeřábkovou i okolo dvoustovky ozdobí.

Recept na pravé pochodnické perníčky:

65 dkg hladké mouky,
24 dkg cukru moučka,
4 celá vejce,
10 dkg medu,
5 dkg tuku Omega (tuk rozehrát)
jedna polévková lžice skořice,
1 polévková lžice směsi koření na perník,
1 čajová lžička jedlé sody.
2-3 lžice kaka.

Pečeme krátce při 170 - 180 st.Celsia. Teplé potřeme rozšlehaným vejcem.

Poleva: 1 bílek, 15 dkg cukru moučka,
citronová šťáva. Cukr přesát, míchat ručně.

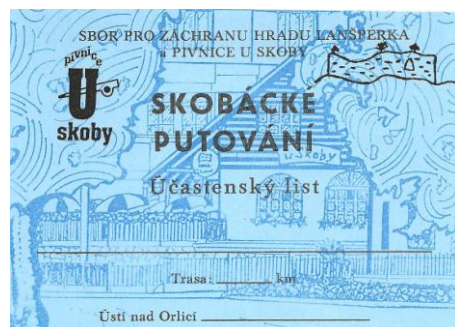
Zdobení perníčků (zprava p. Hana Jeřábková, Marie Biedermanová a Dana Škarková)

Co vše se během 10 let podařilo (i nepodařilo)

V roce 2003 a 2006 jsme vydali **pohledy**, které dáváme jako odměnu všem účastníkům.

Každý pochodník dostává i **účastenský list** (první řada vydána v roce 2004 a 2005, druhá pak v roce 2008)

Pochodnické Sborové listy, které informují o novinkách ve Sboru i blízkém okolí vycházely zpočátku nepravidelně, poslední dobou pak nechybí na žádném pochodě. Do r. 2009 jich vyšlo 13 vydání.

Turistické vizitky jsme nechali vytisknout jako první v kategorii turistických pochodů v roce 2009 (pro Hledání Stromoucha prodej zahájen 2010)

Mimořádný úspěch měla **Pochodnická poesie** kdy nám turisté během pochodu napsali krátké básničky. Tento počín se uskutečnil v roce 2007 na Skobáckém putování. Souhrnně jsme básně vydali na dalším pochodu v malém sborníčku.

Výstavky fotografií a dalších materiálů na „verandě“ před Skobou jsme připravili dvě. První se týkala našich pochodů (2007) a druhá se věnovala záchranným pracem na lanšperském hradě (2008)

K příležitosti **15. pochodu** (Skobácké putování 2007) byla uspořádána výstavka z historie pochodů, nechali jsme zhotovit pamětní razítka a pochodníci kromě obvyklého účastenského listu a perníčku dostali i skobičku pro štěstí. Na kontrole na Lanšperku razítka dával i živý Stromouch – přestrojená dívka Anetka Biedermanová. Večer se na pak Skobě konal country bál.

Ve **znalostní soutěži** na Hledání Stromoucha v r. 2008 mohli turisté odpovídat na vlastivědné otázky týkající se okolí Ústí a Lanšperka.

Neúspěchem byl v roce 2005 vydaný **Lanšperský cílovník**. O tento sešitek na razítka ze zajímavých míst bývalého lanšperského panství nebyl žádný zájem.

Několikrát jsme vydali **samolepky** se Stromouchem v barvě černé, červené a zlené. Samolepky v cíli pochodníci dostávali společně s pohledem a perníčkem.

Všemi turisty jsou velmi vyhledávanými suvenýry **razítka**. Přiznáváme, že bychom mohli vydávat nové exempláře častěji.

Na desátém ročníku Skobáčekého putování, který se uskutečnil přesně v mikulášský den, v cíli pochodníkům nadělovali **anděl a čert**.

Mikulášská delegace na Skobáčekém putování 2009. (zleva Pavel Švestka, Marie Grombířová a Libor Kubišta)

Výběr z Pochodnické poesie

V roce 2007 jsme poprosili pochodníky, aby nám napsali básničky a vznikl tak sborníček Pochodnická poesie. Dílka, která se nám nejvíce líbila najdete na této straně.

Pod Lanšperkem hradem
má Stromouch svůj dům.
Na pochod se připrav
/ dej do čaje rum/.

Hned nahoru – hned dolů,
pár triček přitom propotíme.
Až Stromoucha najdem
pak s ním se všichni vyfotíme.

Z digitálu fotka leze,
ta je ale hrozná.
Kdo je Stromouch a kdo ne,
těžko se z ní pozná

Refren:
Nad tou Starou Oustí,
tam jsme ještě svěží,
Na Andrlův chlum
lezeme jen stěží.
Ale z kopce dolů,
to se nám to běží.

Renata Marešová, Kolín

Chroustí

U Staré Oustí

Umrzli dva chroustí
Loni v zimě od Skoby
Vyrázili s batohy.

I když měli mapu v merku
Vyrázili ku Lanšperku.
Zatáhlo se, začlo fučet
Chroustí začli zimou skučet.

Chtěli pochodovat k cíli
Ale už jim došly síly.
Oba zmrzli jako rampouch
Nepomoh' jim ani Stromouch
Bez medaile, bez diplomu,
Nenašli víc cestu domů ...

*Katka Klimešová, Ústí nad Orlicí
Radim Doležel, Lanškroun*

Hledáme tady Stromoucha,
ale nikde není,
hledají ho kolikátý rok,
to je nadělení.

Já mám vážné podezření,
že ho někde tajně mají
a tam bude věčně věků,
protože rádi hledají.

Milan Jelínek, Praha

Fotky, výstřihky, ostatní ...

Tip na víkend

HLEDÁNÍ STROMOUCHA

Sbor pro záchranu hradu Lanšperka, který najdete asi 5 km severně od Ústí nad Orlicí, pořádá osmý ročník turistického pochodu Hledání Stromoucha. Koná se jako každý rok první sobotu v březnu, letos tedy 1. března. Jarní sezonu můžete zahájit na trase, která nejvíce sedí vaší kondici. Vybírat lze ze vzdáleností 8, 15, 25, 35 a 50 km. Start podniku je mezi 7. a 10. hodinou v pivnici U Skoby v Ústí nad Orlicí, cíl do 18 hodin tamtéž. Nejkratší trasa vede z Ústí na Lanšperk a zpět, na nejdělsím výletě pak zavítáte do Letohradu, Žamberku nebo Žampachu.

Tel.: 739 752 261,
www.lansperk-sbor.cz

Na Skobáckém putování 2007 účastníci dostávali i skobičku pro štěstí.

Počasi bývá nevyzpytatelné (kontrola na Třebovských stěnách v březnu 2007)

V únoru 2008 dokonce vyšla upoutávka na náš pochod v týdeníku Hospodářských novin IN

Z knihy pochval a přání

Kdysi v prodejnách byly knihy přání a stížností. Napadlo nás, že bychom něco podobného také mohli zavést a některé příspěvky z tohoto sešitu najdete na této stránce.

NAPIŠTE NĀM, PROSĪM,
CO SE VĀM LIĀILO,
CO JSTE POSTRAĀĀLI,
CO BYCHOM MĚLI
ZLEPŠIT.
DĚKUJEME!

DEKUJEME VĀM
HLAVNĚ AŤ TO JE
MILĀ
TĀMĀ

Výborný pochod až na to bahno cestou.
Jirka Praha

TO NEMĀ CHYBU. ZATĪM JSEM NENAŠEL
PŘED VĀNOCI LEPŠÍ VYUŽITĪ VĪKENDU NEZ
TOULAT SE NA SKOBĀCKĚM PUTOVĀNĪ. LIJĪVĪ
TĚCH, CO NEMĀJĪ ČĀS V TĚTO DOBĚ SE TOULAT
PŘĪRODOU, PROTOŽE DOMĀ UKLĪZĪ. MY MĀME
UKLĪZE MOĀD JĀRĀ. LETOS BYLO KRĀSNĚ
POČĀSĪ A PŪCHOS BYL ZĀŽITKEM. DĪKY,
PĀSON O SENĀMĀ

BUDĚM CHODIT DO STĀVĀNĪ
NA "SKOBĀCKĚM PUTOVĀNĪ"

Počasi bylo objednane dokonale - krajina jako v „Mrazivoci“!
I koulovačka se povedla. Mrazivoci (ještě v břichu) se to
určitě taky líbilo - vůbec maminka nekopal a užíval
si s radmi čerstvé povětrí a nádhernu v klidu našich
lesů. Snad příští rok už půjdeme ve třech.

Marešela Lemfeldová

+ miron

1.12. 2001

Pochod, jak má být - předjarní počasí, téměř sucho, bláto, sníh,
nádherné rozhledy, kdo nebyl spokojen, není správný turista.

Přejí pořadatelům, aby Stromoucha ještě dlouho nenašli, abychom
sem mohli v březnu jezdit.
M. Krajčlík, Pardubice

Pivnice U Skoby

Jednoho dne si partička kamarádů řekla: „Postavíme si hospodu!“.

Jak řekli, tak udělali. Po roce stavění se hospůdka otevřela. Bylo to 10. července 1992. Tenkrát ještě pod jménem Na rozcestí.

Já měl štěstí, že jsem byl u toho. Vystudované „nádražácké“ řemeslo jsem pověsil na hřebík a vrhl se do hospodského života. Ač byly chvíle, kdy jsem s tím chtěl praštit, tak jsem tu dodnes. Už celých 18 let.

Rok po otevření se změnil provozovatel a s ním se změnil i název naší hospůdky. Z Rozcestí se stala Pivnice U Skoby. A to podle horolezecké skoby nad stolem pod výčepem.

V roce 1995 jsem začal poprvé naší „Skobě“ velet sám. Od majitelů mně byl nabídnut pronájem a já se stal živnostníkem a zaměstnavatelem.

Vždy jsme byli zaměřeni hlavně na dobré a kvalitní pivo. Již zmíněných 18 let máme na čepu pivo z Hanušovic a to 11° Šerák. Postupem času jsme přidali Plzeň, Gambinus, Pardál a Holbu Premium 12°.

Kolem naší hospůdky se časem utvořila skvělá parta lidí, dá se říci přátel, s kterými jsme začali vymýšlet všelijaké akce a akcičky. Některé trvají dodnes, některé jsou už minulostí. Jako to bývá v běžném životě.

Stromouch v představách Pavla a Zdeňka

Pravidelně několik let jsme jezdili na zimní a letní Hry bez katastro, fotbalové turnaje, horské lyžovaly, letní koupačky... Dále v naší pivnici pořádáme Maškarní reje, Pyžamové párty, Společenské večery... Musím zmínit i kostkové a piškvorkové turnaje.

Nedílnou a nepřehlédnutelnou součástí Skoby jsou pochody Hledání Stromoucha a Skobácké putování.

Výčet akcí a zážitků za všechny ty roky by dal na slušnou knížku. A vyjmenovat všechny co se o to zasloužili a zúčastnili, tak to by byl pořádně dlouhý seznam.

Takže: „**At' se tady scházíme ještě hodně a hodně let!**“.

Pavel Švestka

Pohádka o Stromouchovi

Stromouch je pohádková postavička – dobromyslný, moudrý ale trochu plachý skřítek, který žije odedávna na lanšperském hradě. Objevil se poprvé v roce 1995 v knížce Pohádky lanšperského hradu (vydal OFTIS, Ústí nad Orlicí). Tato postavička je ale natolik podmanivá, že se stala maskotem našich akcí a jarní pochod nese i jeho jméno.

O založení lanšperského hradu

Kdysi dávno, když byla naše země ohrožena vpády nepřátel, nechal král Přemysl Otakar II na hranicích země stavět pevné kamenné hrady. V té době pověřil rytíře Viléma ze starobylého rodu Drslaviců, aby pro stavbu vybral vhodné místo na horním toku Tiché Orlice a aby tam takový hrad postavil. Jel po cestách i hustými lesy, šplhal do kopce a sjížděl do údolí, ale stále nemohl najít to pravé místo. Když už se chtěl s nepořízenou vrátit, upoutal ho strmý kopec nedaleko soutoku Orlice s Třebovkou. Kopec se tyčil v malebném údolí, ve kterém tiše plynula řeka plná velkých ryb. V okolních lesích se proháněli krásní srnci a jeleni. Vilémovi se to místo hned zalíbilo a proto popohnal svého koně směrem ke kopci. Na vrcholku se Vilémovi otevřel překrásný pohled na okolní krajinu. Byla zde vidět bublající Orlice a v dálce se zdvíhal hřeben Orlických hor. Vilém si ihned pomyslel, že lepší místo ke stavbě hradu by těžko našel. Obklopoval ho malebný kraj a daleký rozhled ho mohl upozornit na blížící nebezpečí. Náhle si ale rytíř všiml, že tu není sám. Na skále, kousíček od něho seděl lesní muž, který si hrál s klacíky a tiše broukal. Tělo měl pokryté kůrou, ruce a nohy připomínaly větve stromu. Proto ho Vilém neviděl, neboť si myslel, že je to strom. Však se také tento lesní muž jmenoval Stromouch.

„Kdo jsi?“ podivil se Vilém, „takové prapodivné stvoření jsem ještě neviděl.“

Lesní muž se otočil:

„Jsem Stromouch a starám se tady o les,“ a zase si začal hrát s klacíky.

„Pak zasloužíš můj obdiv, protože lepší les, než je tento, jsem dosud nespatriil,“ pochválil ho Vilém a dodal, „zdejší hrad bude ten nejkrásnější v celém království“.

„Hrad?“ podivil se Stromouch, „a v mém lese?“

„Pokud je tvůj les, musím mít tvé svolení. Dovol mi tedy postavit zde hrad, který by chránil zemi před všemi nepřáteli,“ poprosil Vilém.

Stromouch se na chvíli zamyslel a nakonec řekl:

„Dobře, dovolím ti tady postavit hrad. Jednu věc mi ale musíš slíbit. Vyhradíš mi na hradě jednu komůrku, abych tam mohl přebývat.“

„Živý“ Stromouch na kontrole na Lanšperku (Hledání Stromoucha 2008)

Vilém svolil a tak brzy začala stavba hradu. Stromouch poznal, že v rytíři bude mít nejen urozeného, ale i hodného a spravedlivého souseda. Proto se snažil Vilémovi při stavbě všemožně pomáhat. Ukázal, kde lámat na stavbu kámen a kde kácet stromy, kde vzít vodu a kudy povede nejlepší cesta. Vznikl tak pevný a krásný hrad, na který mohl být pan Vilém právem pyšný. Protože byl nový hrad vystavěn na hoře, kde končilo království, byl pojmenován jako Zemská hora – Landsberg. Rytíř Vilém nezapomněl na svou úmluvu se Stromouchem, a tak byla vystavěna pro lesního mužíčka útulná komůrka.

Brzy poté, co byl hrad dostavěn, překročil hranici pyšný nepřítel s obrovskou armádou. Ničil vesnice a pole, po jeho vojsku zůstávala jenom spoušť. Zamýšlel vydat se dále do nitra království, tomu však bránil silný lanšperský hrad. Obrovská armáda Lanšperk oblehla a několikrát se ho pokusila dobýt. Protože však byl Lanšperk dobře postaven a obránci bojovali srdnatě, dobýt hrad se nepodařilo. Nepřátelský král se proto rozhodl, že hrad bude pevně strážít tak dlouho, až Lanšperským dojde voda a jídlo. Cizí armáda přebývala pod hradem už několik měsíců a Vilémovi už docházely všechny zásoby, které na hradě byly.

„Co budeme dělat, až nebudeme mít co jíst?“ ptali se stateční obránci. Vilém jim odpovídal:

„Raději zde padneme, než bychom ustoupili a nechali nepřátelská vojska ničit naši zem.“

A všichni obránci s Vilémem souhlasili. Když už zbývalo jídla jen na jediný den, vzpomněl si Vilém na Stromoucha.

„Kde jen je Stromouch? snad by nám mohl pomoci,“ říkal si rytíř a šel ho hledat.

Když zaklepal na dveře Stromouchovy komůrky, byl už očekáván. Stromouch měl na sobě krásné brnění a v rukou měl místo meče kouzelnou dubovou berlu.

„Já vím proč jsi přišel,“ řekl Vilémovi, „pomohl jsem ti hrad postavit, pomůžu ti ho také ochránit.“

Poté Stromouch vyšel na nádvoří a vyzval obránce k protiútok. Vyrázili na nepřátele, ale ten se jim jen smál neboť si myslel, že hrstku obránců hravě přemůže a zmocní se hradu. V tom lesní muž pokynul dubovou berlou a spolu s obránci se daly do pohybu stromy a keře, které rostly všude kolem. Hrozivě mávaly svými větvemi a hrozily dobyvatelům. Jezdce srážely z koní, keře svou hradbou bránily pěšákům v postupu, duby otáčely děla. Jak cizáci uviděli, co se děje, dali se na útěk. Tak rytířovi vojáci společně se Stromouchovou armádou vyhnali nepřítele z království.

Stromouch za svoji pomoc při obraně hradu dostal od Viléma rytířský slib, že bude mít na lanšperském hradě vlastní komůrku, dokud bude hrad stát a že mu navždy budou příslušet počty jako nejváženějšímu hostu. Stromouch si všech počtů vážil, měl však rád klid a proto ze své komůrky skoro nevycházel. Říká se ale, že lesní muž na hradě přebývá až do dnešních časů.

